

υπηρέτην κοιμώμενον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλικοῦ
 δωματίου καὶ ἰδὼν τεμάχιον χάρτου ἐξέχον ἐκ τοῦ θυ-
 λακίου του, ἔστυρεν αὐτὸ ἐλαφρῶς καὶ τὸ ἀνέγνωσεν.

Ἦτο εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ παρὰ τῆς μητρός του,
 διὰ μερικά χρήματα, τὰ ὅποια τῆς εἶχε στείλει. Τοῦτο
 δὲ τόσο εὐχαρίστησε τὸν Βασιλέα, ὥστε ὄχι μό-
 νον ἐπήνεσε τὸν υπηρέτην, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπροβίβασε
 καὶ τὴν μητέρα του συνέδραμε γενναίως.

Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ καὶ βοηθεῖ τοὺς ἀγαπῶντας Αὐ-
 τὸν καὶ ἐκτελοῦντας τὸ θέλημά του· τὰ δὲ τέκνα τὰ
 σεβόμενα καὶ τιμῶντα τοὺς γονεῖς των θέλουσι, κατὰ
 τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ, γεῖναι μακροχρόνια καὶ εὐη-
 μερήσει καὶ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον.

ΖΑΧΑΡΙΣ.

Δὲν ὑπάρχει, νομίζω, κανεὶς ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἀνα-
 γνώστας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων», ὅστις δὲν ἔ-
 χει ἰδεῖ καὶ δοκιμάσει τὴν ζάχαριν. — Ὅλα τὰ μικρὰ
 παιδιὰ ἤξεύρουσι πόσον γλυκύτα ἐστὶν καὶ πόσα ὠραία
 καὶ εὐχάριστα φαγητὰ καὶ γλυκύσματα κατασκευάζουν
 με αὐτὴν καὶ πῶς ὅταν τοὺς τύχη τὴν νοστιμεύονται.

Ἡ ζάχαρις εἰς τὴν σημερινὴν της μορφήν δὲν ἦτο
 γνωστὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους. Εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθή-
 κην ἀναφέρεται ἡ λέξις γ λ υ κ ὥ ς κ α λ α μ ο ς, καί
 τινες τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ὁμιλοῦν περὶ ἑνὸς
 εἶδους μέλιτος, τὸ ὅποῖον ἀποκτᾷτο ἀπὸ ἑν καλάμι, τὸ
 ὅποῖον ἐφύετο εἰς τὰς Ἰνδίας, ἀλλ' ἡ γνώσις των δὲν
 ἐκτείνετο περαιτέρω.

Εἰς τὴν Κίνα δὲμος ἡ καλλιέργεια τοῦ ζαχαροκα-
 λάμου καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ κατασκευὴ τῆς ζαχαρέως φαί-
 νεται ὅτι ἐγνωρίζετο καὶ ἦτο ἐν χρήσει δύο χιλιάδας
 καὶ ἐπέκεινα ἔτη πρὶν εἰσαχθῇ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Οἱ Κινεζοὶ ἐκράτουν πολὺ μυστικὴν τὴν ὑπόθεσιν
 ταύτην ἕως εἰς τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος
 ὅτε ὁ περίφημος περιηγητὴς Μάρκος Πόλος τὴν ἔκα-
 με γνωστὴν εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τὸ ζαχαροκάλαμον μετεφυτεύθη ἔπειτα εἰς τὴν Ἀ-
 ραβίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν, τὴν Σικελίαν, Ἰ-
 σπανίαν, Μαδέραν καὶ τὰς Καναρίους νήσους· μετὰ
 δὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰν-
 δίας, καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν Ἠπειρον. Εἰς τὴν Ἀ-
 μερικὴν ἀπολαμβάνουν ζάχαριν ἀπὸ ἑν δένδρου ὁ-
 μοιον μετὰ τὴν ἡδικήν μας πεύκην, χαράττοντες τὸν
 φλοιὸν καὶ συνάζοντες τὸν ῥέοντα χυμὸν.

Τὴν σήμερον κατασκευάζουν μεγάλας ποσότητας
 ζαχαρέως ἀπὸ τὰ κοκκινोगούλια καὶ ἀπὸ ἄλλα φυτὰ,
 τῶν ὁποίων ὁ χυμὸς περιέχει γλυκεῖαν οὐσίαν.

Κατασκευάζουν προσέτι ζάχαρι ἀπὸ τοῦ γάλα, διὰ
 τὰ νεογνὰ καὶ πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν. Κοινῶς πιστεύε-
 ται, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς ζαχαρέως βλάπτει τοὺς ὀδόντας,
 ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη· ἡ κατάχρησις της
 βλάπτει τὸν στόμαχον, καθὼς πᾶσα ἄλλη κατάχρη-
 σις καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ τὴν τρώγουν
 κατὰ κόρον.

Εἰς μετρίαν ποσότητα εἶναι ὄχι μόνον ὑγιεινὸν ἀλ-
 λά καὶ θρεπτικώτατον φαγητόν.

ΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΧΟΣ.

Συνδιαλεξίς γενομένη κατὰ τὴν πρώτην πρωΐαν μετὰ τὴν
 ἀφίξιν εἰς Ἀθήνας.

Σ τ ὁ μ α — Εἶσαι ἕτοιμος διὰ τὸ πρόγευμα;

Σ τ ὁ μ α χ ο ς — Μάλιστα. Τί σκοπεύεις νὰ με φι-
 λήσῃς.

Στόμα — Τώρα θὰ ἴδῃς. Ἐτοιμάσου. Ἰδοὺ ὁ
 κώδων τοῦ προγεύματος σημαίνει.

Τὸ στόμα τότε ἀνοίγει καὶ ῥοφᾷ ταχέως καὶ βιαστικὰ
 ἔν φλιτζάνιιν καφφέ, β ρ α σ τ ὀ ν καὶ κ α υ τ ὀ ν !

Ἀφ' ἧς ὁμως ὁ στόμαχος συστέλλεται καὶ ἀρχίζει
 νὰ φωνάζῃ.

Στόμαχ. — Ἐκάνη !

Στόμα. — Τί τρέχει; φίλτατε· τί σε συνέβη;

Στόμαχος. — Τί τρέχει; Τί νὰ τρέχῃ· με καταγε-
 μάτισες! ἡ ἐλθομένη σου εἶναι ὅτι δὲν ἤμπορῶ νὰ ὑποφέρω
 τέτοια καυτὰ ζουμιά;

Στόμα. — Ἐλα δὲ καὶ σὺ! τόσο συνήθην πράγμα-
 τα νὰ σὲ πειράζουν! Ἐλα, δέξου ἀκόμη ἑν φητὸν με
 ὀλίγας πατάτας, ὀλίγην σαλάταν ἀπὸ κάρδαμον καὶ
 ὀλίγους λουκουμάδες με μέλι. Ὅλα αὐτὰ εἶναι μα-
 λακτικὰ καὶ θὰ σὲ θεραπεύσουν τὰς πληγὰς, τὰς ὁ-
 ποίας σοὶ ἐπροξένησεν ὁ καυτὸς καφφέ.

Στόμαχ. — Ἀλλὰ... στάσου δὲ καὶ λιγάκι! μήπως
 με ἐνόμισες χοῖρον καὶ μετὰ τὰ σωρεύς θλα διὰ μῆς;

Στόμα. — Λάβε καὶ ἕνα ἄλλον καφφέ.

Στόμαχ. — Μὲ ἡράνισες! δὲν με ἀφίνεις νὰ ἀνα-
 πνεύσω ὀλίγον;

Στόμα. — Λάβε καὶ ὀλίγας σαρδέλας, ἑλαίαις καὶ